

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1321/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112229850
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6112229850.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky E. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. č. XXX, XXX XX F. F. - U., proti odporkyniam 1/ X. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. č. XX, XXX XX F. F., zastúpenej ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU Szárszoi a Szárszoi, s. r. o., so sídlom Štefánika 8, 071 01 Michalovce, organizačná zložka Banská Bystrica, so sídlom Bakossova 3/C, IČO: 47 236 183 a 2/ R. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. X, XXX XX F. F., v konaní zastúpenej JUDr. Petrom Škrabákom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Banskej Bystrici, Skuteckého č. 30, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/369/2012-58 z 28. 08. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v prvom výroku, ktorým zastavil konanie voči odporkyni 2/ a v treťom výroku, ktorým pripustil rozšírenie návrhu voči odporkyni 1/, potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd odvolaním napadnutým uznesením zastavil konanie voči odporkyni 2/ (prvý výrok), náhradu trov konania jej nepriznal (druhý výrok) a pripustil rozšírenie návrhu voči odporkyni 1/ tak, že táto je povinná zaplatiť navrhovateľke sumu 1 448,15 Eur (tretí výrok). Z jeho odôvodnenia vyplýva, že navrhovateľka sa návrhom zo dňa 03. 12. 2012 domáhala od odporkyň 1/, 2/ zaplata sumy 2 896,- Eur každá v jednej polovici aj s príslušenstvom. Odporkyňa 2/ vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu žiadala návrh voči sebe zastaviť z dôvodu, že bol na ňu vyhlásený konkurz v zmysle § 47 zákona č. 7/2005 Z. z., a teda existuje zákonná prekážka na začatie konania voči jej osobe; žiadala priznať náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 285,65 Eur na účet jej právneho zástupcu; predložila uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2K/28/2012 zo 04. 07. 2012, na základe ktorého súd vyhlásil na jej majetok konkurz. Navrhovateľka žiadala, aby do konania vstúpil namiesto odporkyne 2/ správca konkurznej podstaty; tento návrh okresný súd zamietol; na odvolanie navrhovateľky odvolací súd uznesenie zrušil a v odôvodnení poukázal na skutočnosť, že konkurz na odporkyňu 2/ bol vyhlásený pred podaním návrhu vo veci samej a v takom prípade sa konanie prerušuje zo zákona (ex lege); poukázal aj na späťvzatie návrhu navrhovateľkou voči odporkyni 2/ v priebehu odvolacieho konania podaním zo dňa 21.11.2013, o ktorom súd môže rozhodnúť, aj keď je konanie zo zákona prerušené (R 60/99); navrhovateľka toto späťvzatie „zrušila“ listom zo dňa 25. 05. 2014. Okresný súd neprihliadol na späťvzatie späťvzatia návrhu navrhovateľky voči odporkyni 2/, pretože právne účinky každého procesného úkonu účastníka súdneho konania, ak spĺňajú zákonom ustanovené náležitosti, nastávajú v momente, keď sa prejav vôle účastníka dostane do dispozičnej sféry konajúceho súdu, čo v danom prípade nastalo 21. 11. 2013. Z uvedených dôvodov súd konanie voči odporkyni 2/ s odkazom na § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte aj „O. s. p.“) zastavil. O trovách konania odporkyne 2/ súd rozhodol s odkazom na § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., pretože v danom prípade nemožno konštatovať, že ku zastaveniu konania voči odporkyni 2/ došlo zavinením niektorého z účastníkov. Navrhovateľka nemohla mať vedomosť o tom, že na odporkyňu 2/ bol vyhlásený konkurz, pričom dôvodom späťvzatia návrhu voči odporkyni 2/ bola práve táto skutočnosť a nie skutočnosť, že by došlo k plneniu zo strany odporkyne 2/.

Súd s odkazom na § 95 ods. 1 O. s. p. vyhovel aj návrhu navrhovateľky na rozšírenie návrhu voči odporkyni 1/ na sumu 1 448,15 Eur, ktorý súdu došiel 01. 08. 2013.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka. Žiadala, aby súd pripustil zámenu účastníkov na strane odporkyne 2/, aby namiesto odporkyne 2/ aj napriek jej nesúhlasu mohol vstúpiť do konania správca konkurznej podstaty. Súhlasila s uložením povinnosti odporkyni 1/ zaplatiť navrhovateľke sumu 1 448,15 Eur. Podľa § 96 ods. 2 O. s. p. nesúhlasila so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov (nemala sa ako dozvedieť, že si odporkyňa 2/ dala na seba vyhlásiť konkurz a na to použila finančné prostriedky navrhovateľky) navrhla, aby súd uložil odporkyni 1/ povinnosť zaplatiť navrhovateľke súdne trovy; žiadala, aby súd uložil správcovi konkurznej podstaty vstúpiť do konania namiesto odporkyne 2/ a aby po právoplatnosti uznesenia súd pokračoval v konaní.

Odporkyňa 1/ a odporkyňa 2/ sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V prejednávanej veci je odvolací súd toho názoru, že súd prvého stupňa správne vec právne posúdil, keď zastavil konanie voči odporkyni 2/ a odporkyni 2/ náhradu trov konania nepriznal a pripustil rozšírenie návrhu voči odporkyni 1/ tak, že táto je povinná zaplatiť navrhovateľke sumu 1 448,15 Eur. Odvolací súd odkazuje na zistenia, uvedené v uznesení súdu prvého stupňa, ako aj právne normy, ktoré použil, poukazuje na ne a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Odvolanie navrhovateľky nemožno považovať za dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je uznesenie okresného súdu č. k. 9C/369/2012-58 z 28. 08. 2014. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že navrhovateľka sa svojím návrhom domáha voči odporkyniam 1/, 2/ vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2 896,- Eur od obidvoch, od každej 1 448,- Eur; po „spresnení“ návrhu od odporkyne 1/ 1 448,15 Eur a od odporkyne 2/ 1 515,08 (viď č. I. 44). Na základe tejto skutočnosti okresný súd pripustil vo výroku 3 rozšírenie návrhu len voči odporkyni 1/ presne v súlade s upraveným návrhom; tento výrok je správny.

Navrhovateľka svojím odvolaním napadla aj výrok uznesenia o zastavení konania voči odporkyni 2/. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 2K/28/2012-19 zo dňa 04. 07. 2012, uverejneným v Obchodnom vestníku dňa 11. 07. 2012, bol na majetok dlžníčky R. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. X, XXX XX F. F. (odporkyňa 2/ v tomto konaní) vyhlásený konkurz, zároveň bol otvorený malý konkurz a do funkcie správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. Vladimír Nosko, so sídlom kancelárie ul. SNP 33, 990 01 Veľký Krtíš. Po oznámení tejto skutočnosti odporkyňou 2/ prvostupňovému súdu vo vyjadrení k návrhu na začatie konania navrhovateľka žiadala zameniť účastníkov konania na strane odporkyne; tento jej návrh okresný súd zamietol uznesením č. k. 9C/369/2012-41 zo dňa 15. 07. 2013, ktoré krajský súd na odvolanie navrhovateľky zrušil uznesením č. k. 12Co/368/2013-55 z 25. 06. 2014 s odkazom na § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že v posudzovanom prípade ide o majetkovo-právny nárok voči odporkyni 2/, na majetok ktorej bol vyhlásený konkurz, preto vedenie konania voči odporkyni 2/ je vylúčené v zmysle zákona o konkurze a vyrovnaní, pretože takýto nárok je potrebné uplatňovať v konkurznom konaní. Ak aj je po vyhlásení konkurzu podaný proti úpadcovi návrh na začatie konania, toto konanie sa síce začne, ale súčasne sa aj ex lege prerušuje, čo však nebráni prípadnému zastaveniu konania.

Skôr, ako sa okresný súd mohol vypoariadať so skutočnosťami, vyplývajúcimi z ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, musel rozhodnúť o ďalšom podaní navrhovateľky, a to o späťvzatí návrhu voči odporkyni 2/, ktoré podala v priebehu odvolacieho konania, vedeného pod sp. zn. 12Co/368/2013. Hoci následne navrhovateľka svoje späťvzatie „mienila zrušiť“ (č. I. 53), okresný súd správne rozhodol o zastavení konania voči odporkyni 2/ v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p., pretože účinky späťvzatia nastali jeho doručením súdu a konanie už nebolo možné vrátiť do pôvodného stavu ďalším úkonom. Ak totiž vezme účastník svoj návrh na začatie konania späť, ide o procesný úkon voči súdu, ktorým prejavuje svoju vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo; zastaveniu nebránilo ani prebiehajúce konkurzné konanie. Odvolací súd pri preskúmaní uznesenia súdu prvého stupňa o

zastavení konania podľa § 96 ods. 1 O. s. p. nezistil, že by prejav navrhovateľky ohľadom späťvzatia návrhu nebol účinný a preto nevidel dôvod, aby zrušil výrok o zastavení konania voči odporkyni 2/ (viď aj R 60/1999, R 83/1995, R 54/1992). Rozhodnutie okresného súdu je aj vo výroku 1/ správne.

Pokiaľ sa týka výroku 2/ uznesenia o nepriznaní náhrady trov konania odporkyni 2/ v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., odvolací súd, vychádzajúc z obsahu odvolania vyhodnotil, že navrhovateľka tento výrok rozhodnutia svojím odvolaním nenapadla, preto odvolací súd ponechal druhý výrok uznesenia okresného súdu nedotknutým. Krajský súd len poznamenáva, že zákonné ustanovenie, použité v odôvodnení, nekorešponduje s výrokom uznesenia, pretože pokiaľ mienil okresný súd použiť § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., výrok mal znieť „žiadan z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania“; pokiaľ okresný súd svojím výrokom odporkyni 2/ náhradu trov konania nepriznal, bol povinný oprieť svoje rozhodnutie o § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. v spojení s § 150 ods. 1 O. s. p. s uvedením dôvodov. Podstata odvolacej námietky navrhovateľky spočívala v tom, že jej nebola priznaná náhrada trov konania; žiada, aby súd po právoplatnosti uznesenia pokračoval v konaní so správcom konkurznej podstaty, ktorý nastúpi do konania namiesto odporkyne. S účasťou správcu konkurznej podstaty v konaní sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal krajský súd v uznesení č. k. 12Co/368/2013-55 zo dňa 25. júna 2014, na ktoré odvolací súd odkazuje; pokiaľ sa týka povinnosti odporkyne 1/ uhradiť súdne trovy navrhovateľke, tu je potrebné uviesť len, že okresný súd bude pokračovať v konaní vo veci a v jeho závere po meritórnom rozhodnutí rozhodne aj o trovách konania v závislosti od úspechu účastníkov v konaní.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané odvolacie dôvody, uvádzané navrhovateľkou; okresný súd v odvolaní napadnutých výrokoch uznesenia správne rozhodol, použijúc správne zákonné ustanovenia; preto ho odvolací súd podľa § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ sa týka trov odvolacieho konania, o týchto bude rozhodnuté spolu s trovami prvostupňového konania vo veci samej v prípade, že si ich účastníci uplatnia.
Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.